

Rozważania: Uroczystość Zwiastowania Pańskiego

Rozważanie na uroczystość
Zwiastowania Pańskiego.
Proponowane tematy: Bóg
przebóstwia nasze życie;
kontemplując życie Jezusa;
bardzo ludzka boskość.

- Bóg przebóstwia nasze życie;
- Kontemplując życie Jezusa;
- Bardzo ludzka boskość.

„A SŁOWO STAŁO SIĘ CIAŁEM i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę” (J 1,14). W uroczystość Zwiastowania Pańskiego radujemy się z wielkiego miłosierdzia, jakie okazał nam Bóg, przychodząc na nasz świat. Celebруем Jezusa z Nazaretu, prawdziwego Boga i prawdziwego Człowieka; celebруем świętą Maryję, która stała się Matką Bożą; celebруем w pewnym sensie całą ludzkość - nas również - ponieważ tajemnica Wcielenia mówi nam, że nasza ludzka natura jest naznaczona niezwykłą godnością, zdolną do wzrastania i wznoszenia się dzięki działaniu łaski.

W dzisiejszą uroczystość nasze spojrzenie jest szczególnie skierowane na Jezusa, Słowo Boże, które stało się ciałem. „Kontempluję Cię, *perfectus Deus, perfectus homo*, prawdziwy Boże, ale równocześnie prawdziwy człowieku o takim

samym ciele jak moje - mówił nie wychodząc z podziwu św. Josemaria - Ogołocił samego siebie przyjąwszy postać sługi, abym nigdy nie zwątpił, że mnie rozumie, że mnie kocha”^[1].

Ta prawda wiary, połączona z wydarzeniem historycznym, jest niewyczerpanym źródłem pokoju dla naszej duszy. „Bóg stał się słabością, żeby z bliska dotykać naszych słabości”^[2].

Jednocześnie świadomość, że Bóg przyjął ludzką naturę, jest również zaproszeniem do tego, by pozwolić Mu przebóstwiać wszystkie aspekty naszego życia. Na początku Mszy Świętej z zapalem prosimy Pana, aby dokonał w nas tej przemiany:

„Spraw, abyśmy wyznając, że nasz Odkupiciel jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem, zasłużyli na udział w Jego boskiej naturze”^[1].

Tajemnica Wcielenia mówi nam, że nasza egzystencja ma wymiar większy niż to, co jedynie ludzkie, już

dobrze samo w sobie: jesteśmy
również zdolni do życia
nadprzyrodzonego, do widzenia poza
tym, co ulotne, do kochania z mocą,
która pochodzi od Boga, przez
Chrystusa, podobnego do nas pod
tyloma względami.

„BĄDŹ POZDROWIONA, PEŁNA
ŁASKI, Pan z Tobą” (Łk 1,28). Od
początku swojego życia Maryja
dostrzegała tę bliskość Boga, być
może ze względu na sposób, w jaki
odczuwała Jego opiekę. Jednak w
momencie Wcielenia ta bliskość się
potęguje: życie Matki Bożej, już na
ziemi, jest ściśle zjednoczone z
życiem Boga. Matka Boża mogła
cieszyć się tą bliskością Boga w
wyjątkowy sposób podczas lat życia z
Jezusem w Nazarecie, pośród
najprostszych i najbardziej
codziennych czynności. A kiedy już

rozpoczęła swoje publiczne życie, nadal dzieliła z Nim wiele chwil.

Z pewnością doświadczenie Maryi jest niepowtarzalne: nikt nigdy nie był tak blisko Jezusa jak Ona. Jednak to, czego nie możemy zobaczyć oczami ciała, możemy zobaczyć oczami wiary. Dlatego właśnie rozważanie Ewangelii jest szczególnym sposobem odkrywania Człowieczeństwa Pana, które tak dobrze знаła Dziewica Maryja. Nie chodzi o to, aby czytać te strony „jak przepływającą wodę”^[2], ale z takim samym spojrzeniem, z jakim Nasza Matka obserwowała życie swojego Syna: „Trzeba bowiem, abyśmy je dobrze poznali; abyśmy je całe zachowywali w umyśle i w sercu, żeby w każdej chwili, bez pomocy jakiegokolwiek książki, zamknąwszy oczy, móc je kontemplować jak na filmie. W ten sposób w różnorodnych sytuacjach naszego życia będziemy

przywoływać z pamięci słowa i czyny
Pana”^[3].

Katechizm tak wyjaśnia przemianę,
jakiej doświadczamy, gdy patrzymy
w ten sposób na życie Mesjasza:

*„Kontemplacja jest spojrzeniem wiary
utkwionym w Jezusa Chrystusa.*

*„Wpatruję się w Niego, a On wpatruje
się we mnie” – mówił do swego
świętego proboszcza wieśniak z Ars
modlący się przed tabernakulum.*

*(...)Światło spojrzenia Jezusa oświeca
oczy naszego serca; uczy nas widzieć
wszystko w świetle Jego prawdy i Jego
współczucia dla wszystkich ludzi”^[4].*

Jak dwoje zakochanych ludzi, bez
potrzeby wielu słów, wystarczy jedno
spojrzenie, aby uświadomić sobie
wielką i wierną miłość, która
wypełnia nasze życie.

W TYCH CHWILACH pełnej ufności modlitwy do Boga możemy nauczyć się tak wielu gestów i słów, które później posłużą nam jako inspiracja w naszych codziennych zmaganiach. Kontemplacja sposobu, w jaki Chrystus zjednoczył miłość boską i ludzką, może nam pomóc nadać ten ton człowieczeństwa naszemu chrześcijańskiemu życiu. Św. Josemaría powiedział, że „żeby być ludźmi Bożymi, żeby być przebóstwionymi, powinniśmy najpierw być bardzo ludzcy”^[1].

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego przypomina nam o tym właśnie, że Bóg nie pozostaje w niebie. Jezus pokazuje nam, że jest Bogiem bardzo ludzkim: w swojej łagodności w kontaktach ze wszystkimi ludźmi, w swojej bliskości z osobami z marginesu, w swojej trosce o uczniów.

W ten sposób kontemplacja Jezusa jako prawdziwego człowieka, karmi

nie tylko naszą modlitwę, ale także naszą chrześcijańską misję służby. On daje nam siebie całego, również fizycznie, poprzez swoje ciało: swoim głosem, swoimi dłońmi, które uzdrawiały i błogosławiły, swoimi ramionami, które rozwarły się, by objąć krzyż. Nie układa teoretycznych planów, ale wprowadza je w czyn.

„Ten sposób działania Boga jest silnym bodźcem, byśmy postavili sobie pytanie o realizm naszej wiary, która nie może być ograniczona do sfery uczuć, emocji, ale musi wejść w konkret życia”^[1]. Ofiara, którą Jezus składa Ojcu, Jego życie w całości; dar z siebie, który obejmuje każdą sekundę Jego ziemskiej egzystencji. Taka była również postawa Matki Bożej, która swoim „*tak*” w dniu *Zwiastowania* zaufała „obietnicom Boga, który jest jedyną siłą zdolną do odnowienia, uczynienia wszystkiego nowym”^[2].

[1] Benedykt XVI, *Audiencja*, 9-I-2013.

[2] Franciszek, *Przemówienie*, 26-I-2019.

[1] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, 172.

[2] Benedykt XVI, *Audiencja*, 9-I-2013.

[3] Franciszek, *Przemówienie*, 26-I-2019.

[1] *Mszał Rzymski*, Kolekta, Uroczystość Zwiastowania Pańskiego.

[2] Św. Josemaría, *Notatki ze spotkania rodzinnego*, 2-I-1971.

[3] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, 107.

[4] *Katechizm Kościoła Katolickiego*, 2715.

[5] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, 172.

[6] Benedykt XVI, *Audiencja*, 9-I-2013.

[7] Franciszek, *Przemówienie*, 26-I-2019.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-uroczystosc-zwiastowania-panskiego/> (25-03-2026)